

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εβδομαδιαία Έκδοση της Πανελληνίας Ορθόδοξης Ενώσεως (Π.Ο.Ε)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΑΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017 Παπατίου Οσίου, Σωσθένους, Απολλύ, Κηφά, Τυχικού, Κάισαρος και Έπαφροδίτου Αποστόλων εκ των έβδομηκοντα, Σωφρονίου Επισκόπου Κύπρου ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2191

Είναι καιρός τώρα που πολύς κόσμος έχει αρχίσει να αντιλαμβάνεται ότι κάτι δεν πάει καλά με τη θεολογία σήμερα. Παρατηρούνται στο χώρο της φαινομένη παράξενα και άδισονοτα. Η αίρεση γίνεται αποδεκτή ως άλλη έκδοχή της αλήθειας, η νομιμοποίηση των εκτροχάσεων χαιρείται ως νίκη της δημοκρατίας επί της θεοκρατίας, η όμοφροφιλία εκλαμβάνεται ως φυσιολογική και μη επίτηχη συμπεριφορά κ.ο.κ.

Τά άθεολόγητα της σημερινής θεολογίας

παράγοντες, και μάλιστα υψηλά ιστάμενους μερικές φορές, αποτελεί σκάνδαλο. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν ξεπεράσει, χωρίς υπερβολή, ακόμα και τους μεγάλους αιρετικούς της πρώτης χιλιετίας. Τό λέμε αυτό, γιατί εκείνοι τουλάχιστον αναζητούσαν έρευνα στην Αγία Γραφή, για να στηρίξουν τις απόψεις τους, και ένιστε υπήρχε

στεως και ήθικης. Κάποιοι μάλιστα προβαίνουν σε ακόμα ριζοσπαστικότερες προτάσεις, λέγοντας ότι τα ιερά κείμενα είναι απλώς προϊόντα της εποχής τους, δηλαδή καθαρώς ανθρώπινα κατασκευάσματα, συνεπώς το περιεχόμενό τους είναι παρωχημένο και θα πρέπει να αναθεωρηθεί. Αυτό βέβαια φανερώσει, αν μη τι άλλο, άπιστία ως προς τη θεία προέλευση της χριστιανικής διδασκαλίας, για να μη πούμε ότι ταυτίζεται εν πολλοίς με τη ρητορική των πολεμίων της Εκκλησίας.

Ίεράρχαι φιλοξενηθέντες από Ούνιτην ψευδεπίσκοπον άνεζήτητον συμφωνίαν διά τὸ «πρωτεῖον» τοῦ Πάπα

ΦΙΛΟΠΡΩΤΕΥΟΝΤΕΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΑΔΙΣΤΑΚΤΟΙ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΑΙ;

Περιχώρησις και διάλογοι

Του κ. Γεωργίου Τραμπούλη, θεολόγου

Στὴν ἐτήσια Συνεδρία τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε κ. Σεραφεὶμ στὴν εἰσηγήσει του με θέμα «Οἱ Θεολογικοὶ Διάλογοι καὶ ἡ προοπτικὴ τους» μεταξύ τῶν ἄλλων ἀνέφερε ὅτι «Ἡ ἐνότητα, κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό, ὀρίζεται ὡς "ἡ εἰς ἄλλα τῶν μερῶν, ἀνευ ἀφανισμοῦ, περιχώρησις" (Ἰωάν. Δαμασκηνού, Πηγὴ Γνώσεως, 25, PG94, 665sic664). Στὸν ὁρισμὸ αὐτὸ ὑπάρχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια καταδεικνύουν τὸν ὀρθὸ τρόπο συναντήσεως τῶν διεκκλησιαστικῶν καὶ διαχριστιανικῶν ἀντιλήψεων, τὶς ὁποῖες δὲν πρέπει καὶ δὲν μπορούμε νὰ ἀγνοήσουμε, διότι αὐτὸ θὰ σήμαινε ἀρνήσιον τῆς ἰδίας τῆς ἱστορικῆς πορείας τοῦ Χριστιανισμοῦ:

1. ἡ ἀναγνώρισις ὅτι ὑπάρχουν σήμερον μέσα στὴν Χριστιανικὴ οἰκονομία διαφορετικὰ "μέρη", δηλαδὴ Ἐκκλησίαι καὶ Ὁμοιοίτες.
2. ἡ εἰλικρινὴς διάθεσις ἀποκρούσεως κάθε προσπάθειας "ἀφανισμοῦ" τῶν μερῶν κατὰ τὴν ἐπιδικώμενη ἐνότητα.
3. ἡ "περιχώρησις" ὡς μία ἐντιμη κατάσταση δημιουργίας δεσμῶν γνωριμίας, κατανόησεως καὶ βαθύτερης κοινωνίας μεταξύ τῶν χριστιανικῶν ὁμάδων.

Ὁ Σεβ. Σεραφεὶμ στὴν προσπάθειά του νὰ ἐρμηνεύσῃ θεολογικὰ τὸν τρόπο συνυπαρξῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, δηλαδὴ τῆς Ἀληθείας, μετὰ τὶς ἄλλες χριστιανικὰς Ὁμοιοίτες δανείζεται τὴν διδασκαλία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τὸ ἔργο του Πηγὴ Γνώσεως σχετικὰ μετὰ τὴν καθ' ὑπόστασιν «ένωσιν» τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος σὲ μία σύνθετη ὑπόστασι, ἐκείνη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἡ σύνθεσι αὐτῆς ὑπόστασι «σώζει ἐν ἐαυτῇ τὰς δύο τελείας φύσεις, τὴν τε τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ τὴν τούτων διαφορὰν ἀσμίφωτον, καὶ τὰ τούτων ἰδιώματα ἀσύγχυτα». Δηλαδή, ὁ Σεβασμιώτατος ἀποδέχεται τὴν ὑπαρξὴ μίας ἐκκλησίας, ὡς σύνθετης, ὅπου ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ ἡ παπικὴ, (διότι σὸ 1. ἀναφέρεται σὲ Ἐκκλησίαι) καὶ οἱ διάφορες προτεσταντικὲς Ὁμοιοίτες θὰ εἶναι ἐνωμέναι μετὰ τὸν τρόπο, ὡστε οἱ διαφορὲς τούσ καὶ τὰ ἰδιώματά τους θὰ εἶναι μεταξύ τους ἀσμίφωτα καὶ ἀσύγχυτα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛ.

«Ἐκφρονες οἱ αἰρετικοὶ εἰσι»

Του κ. Β. Χαλαράμπος, θεολόγου

Ἐνα πολὺ θλιβερὸ φαινόμενον στὶς μέρες μας εἶναι καὶ ἡ προσπάθεια κάποιων νὰ μειώσουν παντοιοτρόπως τοὺς ἐπιμένοντες στὴν Ὀρθόδοξη ἀκρίβεια. Στὴν προσπάθειά τους αὐτῇ, πρόσφατα ἔχει προστεθεῖ καὶ ἡ ψυχιατρικὴ ὁρολογία. Ἐφθασαν σὲ σημεῖο μάλιστα νὰ ἐκλαμβάνουν τὴν ἐπιμονὴν στὴν Ὀρθόδοξη ἀκρίβεια, ὡς ἀποτέλεσμα ἰσοψυχχαναγκαστικῆς διαταραχῆς. Τὴν ἐπιμονὴν στὴν Ὀρθόδοξη ἀκρίβεια, δυστυχῶς ὡς ψυχοπαθολογικὴ ἐμμονὴ τὴν ἐκλαμβάνουν.

Τούτο παρατηρεῖται ἰδιαιτέρα στὶς μέρες μας καὶ εἰδικότερα λόγῳ τῆς στάσεως αὐτῶν ποὺ ἐπιμένουν μετὰ σαφάρτητα στὴν Ὀρθόδοξη ἀκρίβεια. Ἡ ἐπιμονὴ στὴν Ὀρθόδοξη ἀκρίβεια δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα ψυχο-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἀρνητικὸν φαινόμενον «εὐσεβείας»

Του πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

Πολλοὶ μητροπολίτες συχνὰ διοργανῶνουν ἐκδηλώσεις ὑποδοχῆς, ἀλλὰ καὶ λατρευτικῆς, μετὰ ἀφορμὴ τὴν ἀφιχὴν κάποιου γνωστῆς ἱερῆς εἰκόνας ἢ πιστοῦ ἀντιγράφου τῆς ἱερῶν λειψάνων δημοφιλῶν ἁγίων, ποὺ εἶναι φυλαγμένα σὲ διάφορες περιοχῆς ἐντός τῆς Χώρας, κάποτε καὶ ἐκτός. Δημιουργοῦν θόρυβο, ἱκανοποιοῦν τὴ λαϊ-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἐκκοσμηκέσεως καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἰς τὴν «ἐπικράτειαν» τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας

Ὅταν οἱ μασόνοι ἐγκωμιάζουν λόγους καὶ ἐνεργείας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ποὺ πηγνύουν τοὺς Ὀρθοδόξους

Μετὰ τὴν ἐκδημία τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου τοῦ Α', στὸν οἰκουμ. κ. θρόνον ἀνῆλθε ὁ Δημήτριος ὁ Α'!

Δὲν ἀργήσαν νὰ τὸν «παραλάβουν» καὶ ἐκεῖνοι οἱ τέκτονες, γράφοντες περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ τὰ ταῦτα. Τίλος τοῦ ἐδῶ ἀναφερομένου δημοσιεύματος εἶναι:

«Παναρετικὸς» καὶ ὁ Δημήτριος Α'...

Ἀπὸ τὶς δηλώσεις τοῦ νέου Οἰκουμ. Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Δημητρίου τοῦ Α, εἶπε:

«...θὰ καλλιεργήσωμεν συστηματικῶς τὴν καθόλου χριστιανικὴν ἐνότητα. Τὸ μεγαλεπήβολον σχέδιον τοῦ Ἀθηναγόρου δὲν πρόκειται νὰ ἀναχαιτισθῇ, θὰ συνεχισθῇ καὶ ὕψ' ἡμῶν μετὰ πά-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ὁ Σεβ. Σηλυβρίας κ. Μάξιμος Βγενόπουλος ἰσχυρίζεται ὅτι ὡς Ἐπίσκοπος «εἶναι διάδοχος τοῦ Πέτρου» καὶ «ἰσταται ὑπεράνω τῆς (ἐκκλησιαστικῆς) κοινότητος»!

Ὁ Σεβ. Σηλυβρίας μετὰ τὸν Ἡγουμένον τῆς Ἱ. Μ. Ξενοφώντος

Γράφει ὁ κ. Παῦλος Τρακάδας

Τὸ τρίμηνον ποὺ διενύσαμεν διερχόμεθα δύο κρίσιμα συνέδρια μεταξύ Ὀρθοδόξων καὶ Παπικῶν. Τὸ πρῶτον συνήλθε 3-8 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὴν «Ἐταιρεία τοῦ Δικαίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν» εἰς τὴν πόλιν Debrecen τῆς Οὐγγαρίας με θέμα «Πρωτεῖο καὶ Συνοδικότης» καὶ ἐφιλοξενήθη ἀπὸ τὸν οὐνίτην (!) Μητροπολίτην κ. Fulor Kocsis. Μεταξὺ τῶν 35 ὁμιλητῶν συμμετείχαν οἱ Σεβ. Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Παν. Τελμησοῦ κ. Ἰωβ. Θεοφ. Αβύδου κ. Κύριλλος, Αρχιμ. Γρηγόριος Παπαθωμᾶς κ.α. Εἰς τὸ τέλος τοῦ συνεδρίου ἐξέλεξαν νὰ ἀντιπροβῶν τῆς Ἐταιρείας τῶν κ. Α. Καρτίη, καθηγητρίαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Φριβούργου.

«Στὸ τέλος θὰ γίνῃ ὅ,τι θέλει ὁ Πάπας»

1ον Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι δὲν εἶμαι ἐναντίον τοῦ διαλόγου μετὰ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἑτεροδόξους, εἶμαι ὑπὲρ τοῦ διαλόγου, ὁ ὁποῖος ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ μετὰ ὀρισμέναις θεολογικῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς προϋποθέσεως. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀπρὸς ὑπόθεσι.

2ον Συμφωνῶ ἀπόλυτα μετὰ τὶς παρατηρήσεις τοῦ π. Ἰωάννου Ρωμανίδου, ὁ ὁποῖος γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ Διαλόγους μετὰ τοὺς ἑτεροδόξους. Σὲ παλαιότερο βιβλίον μου κατέγραψα τὶς ἀπόψεις μου γιὰ τὸν Διάλογο μετὰ τοὺς ἑτεροδόξους, ὅπως τὶς ἐξέφρασε σὲ κείμενον μετὰ τίτλον «Ὁ θεολόγος στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Οἰκουμ. Διάλογο».

3ον Στὸ κείμενον τοῦ αὐτοῦ διακρίνονται τέσσερα σημεῖα. Πρῶτον, φαίνεται ὅτι ἀπόψεις τοῦ π. Γεωργίου Φλωρόφσκι γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλη πείρα μετὰ τοὺς θεολογικοὺς Διαλόγους. Δεύτερον, ἀναλύονται οἱ προϋποθέσεις, βάσει τῶν ὁποίων ὁ ὀρθόδοξος θεολόγος μπορεῖ νὰ συμμετάσχη στοὺς θεολογικοὺς Διαλόγους μετὰ τοὺς ἑτεροδόξους. Τρίτον, παρουσιάζονται τὰ προ-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

«Ὁ μακαριστὸς πατὴρ Μάρκος Μανώλης, καρπὸς τοῦ "Πνεύματος τῆς Ἀληθείας"»

Τὴν Κυριακὴ 10 Δεκεμβρίου ὡρα 6 μ.μ. θὰ γίνῃ ὁμιλία μετὰ τὸ ἀνωτέρω θέμα ὑπὸ τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Βολουδάκη, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ, ποὺ εὐρίσκεται πλησίον τοῦ σταθμοῦ ἠλεκτρικοῦ Ἁγίου Νικολάου, στὰ Κάτω Πατησία, Ἀλεξ. Παπαναστασίου 48, τηλ. 210-8310629.

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μητροπολίτου Σισανίου Πολυκάρπου Λιώση (†)

Βλέπε εἰς τὴν 6ην σελ.

Λογικὴ, φυσικοὶ νόμοι καὶ θαύματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας

Του κ. Αθανασίου Π. Παλοῦ, Ὀδοντίαρου

4ον 2. Θαύματα τῆς Καινῆς Διαθήκης (Κ.Δ.)

Γιὰ τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ μερικοὶ ὀρθολογιστὲς ὑποστήριξαν ἀνεδαφικῆς ἀπόψεως, ὅπως λ.χ. ὅτι αὐτὰ «ἦταν ὁρθῶν ἀποτέλεσμα ὑποβολῆς καὶ ὑπνωτιστικῆς ἐνεργείας αὐτοῦ» [26].

Τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ εἶναι ἔξωλο, δὲν εὐσταθεῖ καὶ δὲν ἀντιθετὸ σὲ ἕλεγχον. Ἀνασκευάστηκε ἀπὸ εἰδικούς μελετητῆς τῶν φαινομένων τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ τῆς ἀποβολῆς. Ὁ Pierre Janet, ποὺ ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν του στὴν μελέτῃ τῶν φαινομένων αὐτῶν, λέγει: «... Ἡ ὑπνωτικὴ κατάστασις δὲν προσθετὴ οὐδὲν νένον δύναμιν, ἀντιθέτως τῆς μέσης ἐνεργητικότητος τῶν ἀνθρώπων. Δὲν πρέπει νὰ ζῆ-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ Κοιμησις τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος

Τὴν 12ην Δεκεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυριδωνος Ἐπισκόπου Τριφυθούτου.

Ἀπὸ χειρὸς Ἐμμανουὴλ Τζανφουρνάρη, 1595, Βενετία.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος (Τσαλίκης) ἔβαπτιζε τοὺς παπικούς

Γράφει ὁ κ. Χρυσάνθος Πορφύριος Βρέτταρος

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος Τσαλίκης, πιστὸς στὴν ἐκ Θεοῦ θεῖα παράδοσι τῆς Ὀρθοδοξίας, αὐτῆς τῆς Μίας ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ συνάμα, ὡς ἐπόμενος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, ἀντιμάχητο τὴν συμπτροσευχὴ μετὰ τῶν ἀκαθάρτων αἰρετικῶν, διακηρύττων πανορθόδοξως ὅτι τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν εἶναι δαιμονικὸν λουτρόν.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἐπιζητεῖ τὴν σωτηρία διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ Ὀρθόδοξοι συνομολογοῦν μετὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμὰ τοὺς Λατίνους ὡς ἄθεους καὶ πολυθεούς.

Ἀλλ' ἡμεῖς τοῦτους δὲ κἀκείνους ὡς ὄντας ἄθεους τε καὶ πολυθεοὺς ἀποβαλλόμεθα καὶ τοῦ πληρώματος τῶν ἐθεβούνητων, ὡς καὶ ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία διὰ τοῦ Συνοδικοῦ καὶ Ἀγιορείτου τόμου, τελῶς ἐκκόπτομεν, πιστεύοντες εἰς μίαν θεότητα τρισυπόστατον καὶ παντοδύναμον, οὐδαμῶς τοῦ ἐνιαίου καὶ τῆς ἀπλότητος ἐκπίπτουσαν διὰ τὰς δυνάμεις ἢ τὰς ὑποστάσεις [1] ἀρήγητα τοῦ ἐνὸς τρισυπόστατου Θεοῦ.

«Τοιγαροῦν κατ' αὐτοὺς ὑποστατικῶς ἔχει τὸ δημιουργεῖν καὶ ἀγαθίζειν ὁ Υἱὸς ἀμέσως γὰρ καὶ οὐχ ὡς ὁ Πατὴρ ἐμμέσως καὶ οὕτω ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Ἀπάντησις τοῦ κ. Ἰωάννου Ρίζου

εἰς τὸ κείμενον τῶν τριῶν Ἀγιορείτῶν

Τὸ κείμενον τῶν ἁγιορείτῶν -π. Χαρίτωνος Κρωτήρη, π. Σάββα Λαυρεωτῆ καὶ π. Ἐπιφανίου Καφαλαιώτη- ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ φύλλον τῆς 20/10/2017, ἀρ. 2184 τοῦ «Ο.Τ.», ἀποτελεῖ μίαν μονομερῆ καὶ ὑποκειμενικὴν ἐκτίμησιν θεμάτων ποὺ σχετίζονται μετὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς παναιρέσεως καὶ δυστυχῶς ἀποτελεῖ τὴν συνέχεια μίας κακῆς πορείας στὸν ἀγῶνα τῆς Ἀποτειχίσεως. Νομίζω πῶς καὶ μία «ἄλλη ἀποψη», θὰ βοηθούσε τοὺς ἀναγνώστες σας νὰ ἀποκτήσουν μίαν περισσότερο ἀντικειμενικὴν εἰκόνα τῆς τρέχουσας κατα-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Χριστιανισμό, γι' αὐτὸ καὶ ζητοῦν νὰ ἐξηγήσουν τὰ θαύματα μαγικῶς, ἀποδίδοντες αὐτὰ σὲ μαγία. Ἀλλὰ εἶται παραδόξοντα ὅτι ὁ Χριστὸς τὰ ἐπιτελοῦσε.

Ἐπίσης ὁ αἰρετικὸς τῶν πρώτων αἰώνων, ὅπως λ.χ. ὁ Σίμων ὁ Μάγος (Πράξ. 8, 9-25), ὁ Μαρκίνος (2ος μ. Χ. αἰ.) καὶ Σατουρνίνος, (ἔδρασε περὶ τὸ 130 μ.Χ. στὴν Ἀντιόχεια), μεγάλοι ἐφευρέτες μύθων, «ἀνεγνώρισαν πάντοτε ὅτι ὁ βίος τοῦ Ἰησοῦ διεφύρευσεν ἐν θαύματι, ὅπως γράφουν ἐν Εὐαγγέλιῳ καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠδύνηθησαν νὰ ἀρνηθῶνται οὐτὲ τὰ θαύματα οὐτε καὶ τὴν Ἀνάστασιν Του παρ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ Ἰησοῦ κακοδοξίας των» [29].

Ἐνδεχόμενὰ ἀναφέρουμε κάποιον ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ.

α. Τὸ πρῶτον θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο στὸ γάμον στὴν ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.